

Dne 26. januarja so igrali prvič v sezoni burko „Njegov dvojnik“, dne 31. januarja popoldne drugič v sezoni „Brata Martina“, zvečer istega dne petič „Pot okoli zemlje v 80 dneh“. Zadnja igra se je ponavljala tudi še 2. in 14. februarja popoldne ter je doživela torej doslej sedem repriz. Dne 6. februarja se je uprizoril prvič v sezoni „Deseti brat“, 14. februarja zvečer smo videli na našem odru Anzengruberjeve „Podkriževalce“, igro, katero je spisal ta Nемеc menda prav za naše razmere, a pustni torek, t. j. dne 6. februarja je bil na vrsti spet enkrat „Lumpacius Vagabundus“.

B. Opera. Operne predstave smo imeli zadnji čas sledeče:

Dne 29. januarja se je pela še enkrat „Prodana nevesta“, dne 4. februarja se je ponavljal „Peter Svačić“, nekoliko skrajšan, a dne 9., 12. in 20. februarja smo se po daljšem premoru naslajali zopet enkrat ob melodijoznih in hkratu karakterističnih zvokih Meyerbeerjeve godbe. Te tri večere se je namreč uprizorila na splošno zadovoljnost njegova „Afričanka“, kar moramo tem bolj odobravati ker so baš v tej operi prišle vse naše operne moči kot malokje do veljave.

Dr. Fr. Zbašnik.

Narodní divadlo v Pragi. Pred kratkim je izšel „Divadelni kalendař 1904“, iz katerega posnemam sledeče: od 15. decembra 1902. leta do 15. decembra 1903. leta se je proizvajalo vsega skupaj 470 iger, od tega v januarju, oktobru in novembru po 42 iger na mesec. Novitet je bilo 28. Dne 13. februarja se je z velikim uspehom prvokrat pela opera „Louisa“, zložil Gustav Charpentier; dne 5. aprila originalna češka opera v štirih dejanjih „Lesův pan“, zložil Váša Suka; 14. julija druga originalna češka opera Karla Moora „Vij“; 21. novembra Puccini-jeva „Tosca“. Potem 28. decembra Zeyerjeva legenda „Pod jabloni“ z godbo Josipa Suka; veseloigra Erbenova z godbo Josipa Vorla, angleška veseloigra H. M. Paulla „Nový clown“, z godbo Morica Angerja, in bajka Josipa Kaj. Tyla „Tvrdohlavá žena“, z godbo istega Morica Angerja. Dalje še opereta v dveh dejanjih, zložil Artur Sullivan.

Českých dramaskih novitet se je igralo 12, med njimi 5 enodejank in 3 velike historične igre: Jaroslava Hilberta „Falkenštejn“, Alojzija Jiráskaa „Jan Žižka“ — ki je dosegel od vseh treh največji faktični in umetniški uspeh — in Jaroslava Vrchlickega „Knižata. Frant. Ks. Svoboda je poskušal v svoji drami „Olga Rubešova“ razrešiti problem moderne žene, vendar je bil v svojih enodejankah: „Poupě“, — majhni, gracijozni stvarici, polni poezije — in „Lapenem Samsouku“, veseli, dobrodušno-satirični fraški srečnejši. Njegova žena je s svojo veseloigro „V řiši tulipanků“ razočarala vse častilce svoje aristokratske in globoke umetnosti v romanu in noveli, Ružena Svobodova je svoje junake tako skarikirala, da od cele njene satire ni ostalo mnogo več nego par nemogočih in zato ne satiričnih, ampak ubogih prizorov. Avtorica je hotela šibati hibe praške družbe, pa je svojo veseloigro postavila v neko pozabljeno mestece na deželi, ki ga tako neumnega na Češkem ni. „Drama čtyř chudých sten“, spisal Fr. A. Šubert, prejšnji intendant „Národnega divadla“, je serijozna igra iz socijalnega življenja. Konflikt delavca, proletarijata s tovarnikom, kapitalizmom. Fr. A. Šubert je vpletel v to jako srečno naroden moment. Boj delavca Čeha za domačo, češko šolsko vzgojo svojih otrok. — „Oblaka“, dne 10. decembra uprizorjena igra režiserja Jaroslava Kvapila, je za gledišče skoro prepoetična, prefina stvar. Igralka, ki pride po dolgih letih na deželo v župnišče, kjer je preživela najlepša otroška leta. Tovariš njenih otroških iger, župnikov sinovec, je teolog, miren človek, ki ne pozna boja in ognja, ki plamti v življenju.